

og hvorved en Ombannelse af Skolen kunde tænkes, tidligere har man raabt det ud over det ganste Land: Vi trænge meget haardt til en Skolelov, det har man raabt baade fra Høre og Benstre i skjøn Samklang (Bernstsen: Ikke fra Benstre!) So, om Forabdelse, Blade af de forskjellige Retninger have paastaet det, jeg har fulgt meget noie med den Reform, det ligger specielt for mig netop at vogte paa det. Nu laeder det til, at Stemningen slaar om; baade fra den ene og fra den anden Side lyder det, at det kan godt undværes, ogsaa fra en hel Del af dem, der ikke haave sørt det høie Ord, men dog have raabt med. Det har altsaa ikke været deres Alvor; men da de store Klokker have gaaet, have de smaa villet give Deres med, skjøndt det ikke har været rigtig Alvor. Jeg kalder dem smaa, som ikke mene det rigtig for Alvor, men bedst er det at rette sig efter det gamle Ord, som siger, at naar de store Klokker gaa, da tie de smaa.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg antager, at det høie Ting vil finde det forklarligt, at jeg ikke i Anledning af denne lille Lov har i Sinde at komme ind paa selve det store Skolespørgsmaal; det tror jeg ikke, at der er nogen Grund til. Denne lille Lov gaar kun ud paa at hjælpe lidt paa det nu bestaaende Forhold og det kun i en ganste enkelt Retning. Dette Thing, ja hele den danske Rigsdag har jo nu i Løbet af 3 Aar været enig med Regjeringen om, at Skolelærerne omkring i Landet trængte til et saadant Tilskud som det, Regjeringen nu ogsaa har forlangt for de 2 næste Aar eller for den nærmeste Fremtid. Man har været enig i en Anerkjendelse af, at Livet her i Landet i de senere Tider var blevet dyrere, og det ikke dyrere alene paa en saadan Maade, at man kunde tale om en Dyrtid, som nu var, og som maaste til næste Aar var forbi, men paa en saadan Maade, at denne Fordyrelse af hele Livet var bleven stadigt. I Anerkjendelsen heraf var det, at Rigsdagen allerede for 3 Aar siden første Gang vedtog et Lønningstillæg aldeles i Overensstemmelse med, hvad der er forlangt paa denne Lov, og gjentog denne Vedtagelse de 2 følgende Aar, saa jeg kan ikke Andet end undre mig meget, hvis nu det høie Thing skulde komme til den Anskuelse, at der ikke var Trang til det; thi Ingen kan paastaa, at Løderne nu ere billigere, end de vare for 3 eller 4 Aar siden; skal der gøres en Forskiel, saa ere de snarere dyrere. Naar der nu spørges: men hvorfor har Regjeringen ikke indskrænket sig til atter i Aar at optage Forslaget paa Finantsloven, men har foreslaaet det paa særlig Lov, saa har Grunden just været den samme, som har ligget til Grund for hele Bevillingen fra Først af, at man nemlig er kommen til Erkjendelse af, at et saadant Tillæg maatte og burde være stadigt, indtil en ny almindelig

Skolelov kunde ordne hele Lønningsspørgsmaalet for Skolelærernes Vedkommende. Man har da ment, at det var naturligere og rimeligere at foreslaa dette Tillæg fast — men dog kun som midlertidigt — saa længe indtil den nye Skolelov kunde udkomme, fremfor Aar for Aar at bede om akkurat den samme Sum, fordelt paa samme Maade paa Finantsloven. Man har fundet det mere overensstemmende med rigtige Principer, men det har ogsaa været den eneste Grund, hvorfor man har gjort det. Nu har det høie Landsting forandret Loven til kun at gjælde for 2 Aar. Landstinget har gjort det, fordi det havde stærke Tvivl om Forbedlingsmaadens Rigtighed af de 300,000 Kr. og nødig vilde binde sig for længere Tid end 2 Aar. Endvidere har det, antager jeg, gjort det i Haab om, at det i Løbet af de 2 næste Aar skulde lykkes at faae gennemført en ny Skolelov. Jeg tror ikke, at man maa betragte Sagen saaledes, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) gjorde, at der i Bestemmelsen af de 2 Aar skulde ligge en Anerkjendelse af, at nu er Skolereformen udsat i længere Tid. Lært imod! Der ligger just heri et Haab om, at Skoleloven kan blive gennemført saa tidlig, at Tillæget kun behøver at gives for 2 Aar; thi det maa synes det mig, være klart for Enhver, at bliver der ikke foreslaet en Skolelov iaar — (Lang: Den foreligger!) ja, men fra Regjeringens Side — saa kan der ikke være Tale om at faae den gennemført tidligere end, at dette Tillæg maa gives for 2 Aar, naar man vil give det saa længe, indtil den nye Skolelov kunde træde i Kraft. Jeg har ikke overdrevent Meget at sige mod de Betænkkeligheder, som fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ere reiste mod selve Lovens Princip. Der kan siges en hel Del mod at give Tillæg til Skolelærerne just paa denne Maade; men Spørgsmaalet bliver dog det: Er det ikke det ene Rigtige, naar man i det Hele taget vil give Tillæg ogsaa for de næste Aar, da at blive staaende ved det, som man nu har været enig om i de 3 sidste Aar? Og vil man dog ikke nære en Frygt for, at, om man gif en anden Vej og vilde tage denne Sag op til Undersøgelse fra for af, Tiden saa vilde gaa hen med disse Undersøgelser, og den uskuldige Part, nemlig Skolelærerne, komme til at lide

Rettelse.

Sp. 2734, L. 27 fg. skal lases saaledes: Formanden (Krabbe): Hvad der findes foreslaaet af det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (Buch) og 3 andre Medlemmer o. s. v.